

det jo, nemlig er klart, at det Forhold, hvoraf Stillingen den 19de Oktober er fremgaaet, hidrører fra en Handling, som ligger flere Aar tilbage i Tiden. Det er jo indlysende, at dersom man skulde følge Hæroløvens Ord og ikke derved komme til at paadrage Statskassen særlige Udgifter, burde Skiftet ved Officersstolen være foregaaet den Gang, da der senest var et Oberst-Nummer ledigt i Ingeniørkorpset. Da kunde det være slet ganske naturligt derved, at den Mand, der fungerede som Chef for Officersstolen, og som var Oberst i Ingeniørkorpset, traadte fra som Chef og indtraadte i det ledige Nr. i Ingeniørkorpset. Det vilde ikke have foranlediget nogen forøget Udgift. Dette passerede, saa vidt jeg ved, i 1893; det var vist sidste Gang, at der var et Oberst-Nummer ledigt i Ingeniørkorpset. Dersom Skiftet den Gang var foregaaet, vilde det være slet uden nogen som helst Ulempe og uden at foranledige særlig Udgift for Staten. Der kunde altsaa blive Spørgsmaal om at henvende Misbilligelsen til den da fungerende Krigsminister. Denne vilde da imidlertid ganske vist ogsaa kunne have svaret, at paa det Tidspunkt var de 10 Aar ikke udløbne, og der forelaa altsaa ikke for ham nogen absolut bindende Forpligtelse efter Loven. Han kunde være løbet an paa, at der vistnok, inden de 10 Aar vare omme, vilde kunne indtræde en ny Balance, saa at Skiftet da kunde ske. Imidlertid, Sandsynligheden var for, at en saadan ny Balance ikke vilde indtræde inden Forløbet af de 10 Aar, og naar der derfor er slet en Fejl, forekommer den mig nærmest at maatte henføres til det af mig nævnte Tidspunkt. Senere maatte det Spørgsmaal opstaa for Krigsministeren, hvorledes der var at forholde, dersom et Skifte skulde finde Sted. Jeg tilstaar, at den Oplysning, som den højtærede nu fungerende Krigsminister i Dag har meddelt, nemlig, at der foreligger et Præcedens i denne Sag, noget maa vække Bægten af den Beslutning, som det her foreslaas Tinget at vedtage. Der er altsaa et Præcedens for, at man paa et tidligere Tidspunkt uden Vanskelighed har bevilget en ekstraordinær Lønning til en Mand, der var afgaaet fra Chefsposten ved Officersstolen. Der kunde vel altsaa blive Spørgsmaal om, hvorvidt den i Efteraaret fungerende Krigsminister kunde have handlet paa den Maade, at han havde sat Manden ud af Nummer, indsat en ny Mand i hans Sted og saa var kommen til Rigsdagen og havde forlangt ifølge gældende Praksis den ekstraordinære Lønning bevilget. I Stedet derfor har jo imidlertid Krigsministeren

valgt ikke at foretage Skiftet, men at forelægge Sagen for Folketinget til Afgørelse og se, om man ønskede at spare den ekstraordinære Lønning, som jeg nu hører der med saa megen Iver og Kraft blevet søgt af det ærede Medlem for Lyngby (Colding), for Bevilgelsen af. Jeg tror nu ikke paa, at denne ekstraordinære Lønning vilde være bleven bevilget i Efteraaret lige saa lidt som nu. Der vil altsaa være andre Veje at søge for at finde en Løsning. Det er, som sagt, af disse Grunde, at jeg har undladt at være Medforslagsstiller til en Beslutning, med hvis Ordlyd jeg for øvrigt selvfølgelig maa være enig. Jeg har den Opfattelse i Overensstemmelse med Flertallet, at et ulovligt Forhold i Virkeligheden er indtraadt fra den 19de Oktober f. A., og Spørgsmaalet bliver altsaa nu, hvorledes man skal raade Bod derpaa. Det forekommer mig ligeledes, at det ærede Flertal har, ved forud for denne Beslutning at træffe en Ordning, ifølge hvilken den paagældende Mand kan blive siddende ud over den 19de Oktober og til 1ste April i indværende Aar, paa en vis Maade godkendt, hvad der er slet. Der diskuteres saa meget om Bægten af Ordet „godkendt“; det skal jeg ikke komme ind paa, men et er, forekommer det mig, indlysende, at Flertallet har stillet det noget mere tvivlsomt fra sit eget Synspunkt, om den fungerende Krigsminister i Efteraaret har handlet urigtigt eller ej, idet det jo selv er standset over for den logiske Konsekvens, som dets hele Opfattelse ellers vilde medføre, nemlig at komme til at give en ekstraordinær Oberstlønning. Dette forekommer mig i det hele taget at være det nærmest reelle Indhold af Situationen: Skulle de 6,000 Kr., eller hvor meget det nu er, bevilges eller ikke? Jeg har forudsat, at de ikke ville blive bevilgede, og har derfor deltaget i det Forsøg, der er gjort paa at skabe en Ordning, hvorved man ikke udsætter Statskassen for at lide dette Tab og endvidere sikrer sig imod i lignende Tilfælde for Fremtiden at skulle staa over for saadanne mer eller mindre vanskelige løselige Konflikter ved Skifter ved Officersstolen.

Wagner: Jeg tror næppe, jeg fejler, naar jeg gaar ud fra, at vist adskillige, ja, maaste de fleste ærede tilstedeværende Medlemmer antage, at der her foreligger en ganske overordentlig klar og simpel Sag. Det er vist en ret almindelig eller i alt Fald ikke sjælden Aufkuelse, at Krigsministeren ved at bevare den nuværende Chef for Officersstolen ud over den 19de Oktober har begaaet et klart og utvetydigt Lovbrud. Tankegangen